

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.65
din data de 22.02.2012

Dosar nr.: 292/2011

Petiția nr.: 4777/12.08.2011

Petent: F M

Reclamat: B F , A A , D M , B A
P M , D M , D M

Obiect: comportament și expresii jignitoare cu referire la naționalitatea belgiană a petentului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei:

I.1.1. F M: , cu domiciliul în
județ Prahova

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților:

I.2.1. B: F cu domiciliul în
județ Prahova.

I.2.2. A A , cu domiciliul
județ Prahova

I.2.3. D M , cu domiciliul în
județ Prahova.

I.2.4. B A , cu domiciliul
județ Prahova.

I.2.5. P M , cu domiciliul în
județ Prahova.

I.2.6. D M , cu domiciliul în
județ Prahova.

I.2.7. D M , cu domiciliul în
județ Prahova.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

1. Petentul, de origine Belgiană cu reședință definitivă în România sesizează faptul că vecinii acestuia folosesc un comportament și expresii jignitoare cu referire la cetățenie belgiană a petentului. Deasemenea, petentul pune în vedere anumite fapte de natură a afecta dreptul petentului de folosire a bunurilor mobile și imobile.

III. Procedura de citare

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 4777/24.08.2011. Părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 4902/24.08.2012. Prin adresa nr. 5287/12.09.2011, petentului i-a fost comunicată excepția de necompetență a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, față de aspectele ce au în vedere posibile fapte de tulburare de posesie și fapte de tulburare a liniștii publice.

2. La termenul de audieri stabilit pentru data de 08.09.2011, părțile nu au fost prezente.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

1. Petentul, susține că este în stare de conflict cu părțile reclamate care se folosesc de toate mijloacele de la gunoi pus la fereastra petentului, butelii de gaz, muzică dată tare la mașini până la ore târzii, replicându-i petentului că sunt români în România și au dreptul să facă ce vor.

2. Petentul a fost amenințat că i "se va da cu un toporaș în cap", nu a răspuns la provocări, începând deja tratative de repatriere și părțile reclamate s-au lăudat că l-au determinat pe petent și soția acestuia să plece, folosind expresia "belgienii dracului".

3. Prin adresa nr. 5138/06.09.2011, petentul susține că, părțile reclamate folosesc un limbaj suburban, apelative jignitoare și un comportament intimidant. Șicanele la care a fost supus petentul și soția acestuia le-au lăsat o stare de teamă, liniștea de zi cu zi le-a fost grav afectată.

4. Părțile reclamate au instigat clienții unui local împotriva lor. Este evidentă o stare de tensiune și stres la care sunt supuși în fiecare seară, când în plină noapte aud strigăte referitoare la naționalitatea petentului.

5. Petentul solicită constatarea și sancționarea faptelor prezentate, respectiv fapte ce au în vedere poluarea fonică, tulburarea liniștii publice, tulburarea folosinței locuinței, precum și folosirea unor expresii și apelative ce au avut menirea de a încălca dreptul la demnitate personală al acestuia.

IV.2. Susținerile părților reclamate

1. Partea reclamată, D. M. susține faptul că în petiție sunt relatate prepusse fapte fără valoare juridică, fără probe, fără să existe mărtori care să demonstreze cele sesizate de petent. Nu a avut nici un fel de interacțiune verbală sau de altă natură, ci se folosește de proprietatea sa respectând legile statului român.

2. Partea reclamată, D M susține faptul că petentul are un comportament de natură discriminatorie și jignitoare față de toți vecinii din Berceni. Nu a comis nici o faptă de discriminare sau de altă natură la adresa petentului și a soției sale și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.
3. Partea reclamată, D M susține faptul că în petiție sunt relatate preuspuse fapte fără valoare juridică, fără probe, fără să existe martori care să demonstreze cele sesizate de petent. Nu a avut nici un fel de interacțiune verbală sau de altă natură, ci se folosește de proprietatea sa respectând legile statului român.
4. Partea reclamată D A susține că este plecată din domiciliu cea mai mare parte a zilei venind acasă seara de la serviciu. Nu a comis nici o faptă de discriminare sau de altă natură la adresa petentului și a soției sale și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.
5. Partea reclamată, P M susține faptul că este plecat din țară mai multe luni la rând venind în țară 3-4 luni pe an. Nu a comis nici o faptă de discriminare sau de altă natură la adresa petentului și a soției sale și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.
6. Partea reclamată, B F , susține faptul că efectuează doar activități normale gospodărești fără a afecta în vreun fel proprietatea vecinilor. Nu a comis nici o faptă de discriminare sau de altă natură la adresa petentului și a soției sale și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.
7. Partea reclamată, B A , susține faptul că în petiție sunt relatate preuspuse fapte fără valoare juridică, fără probe, fără să existe martori care să demonstreze cele sesizate de petent. Efectuează doar activități normale gospodărești fără a afecta în vreun fel proprietatea vecinilor. Nu a comis nici o faptă de discriminare sau de altă natură la adresa petentului și a soției sale și solicită respingerea petiției ca neîntemeiată.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține existența a 2 capete de cerere ale petentului, asupra cărora solicită aplicarea OG nr.137/2000, republicată, respectiv constatarea și sancționarea faptelor ce au în vedere cetățenie petentului, precum și a faptelor ce au în vedere drepturile petentului asupra bunurilor pe care le deține, astfel precum acestea au fost prezentate în cadrul obiectului petiției.
2. Astfel, față de al doilea capăt de cerere, reținem că sunt sesizate fapte de genul poluării fonice, tulburării liniștii publice și tulburarea folosinței locuinței, față de care a fost invocată excepția de necompetență materială a CNCD. Astfel, reținem că față de aspectele prezentate, competența, conform legii, nu aparține CNCD, la dosar fiind dealtfel depuse probe de către reclamați, prin care aceștia demonstrează că au fost sancționați contravențional de către organele de poliție pentru poluarea fonică, tulburarea liniștii publice, iar în ce privește tulburarea folosinței locuinței (tulburare de posesie) aceștia au depus la dosarul cauzei o Rezoluție a Parchetului de NUP.
3. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile Convenției Europene a Drepturilor Omului, care la art.14 dispune că "Exercitarea drepturilor și

libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."

4. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*" și **paragraful 2** "*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*".

5. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

6. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "*Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:*"; **art.2 alin.1** "*..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,*", precum și **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, art.1 alin.1 "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,*".

7. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

8. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 26; Kolnopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton, Syn PE

(KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

9. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

10. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

11. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

12. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

13. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după

caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

14. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției. (2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale art.64, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.”

15. Cât privește tratamentul presupus discriminatoriu ce face obiectul prezentului capăt de cerere, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit art.16, este „autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte”. Deasemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19alin.1, care specifică competențele CNCD, „Consiliul își exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistență de specialitate victimelor discriminării”. Deasemenea, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „Persoana care se considera discriminată poate formula, în fața instanței de judecată, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului”.

16. Relativ la excepția invocată, reținem că, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

17. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridictional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor evidențiate în cadrul acestui capăt de cerere.

sanționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membr

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 05.03.2012

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept litlu executoriu.

